

[Hagen Hagensen]

ikke ville krumme et hår på hovedet af dem, der kørte, de ville ikke banke deres kolleger, sagde de, fordi kollegerne gjorde det, men kendsgerningen var, at busserne ikke kom ud. Det er ikke nok, at man bare fjerner nogle blokadevagter og så lader dem komme til et øjeblik efter. Der må være en klar ordning, der sørger for, at busser uhindret kan køre ud og ind på de steder, hvor de skal køre.

Der er ikke spor tvivl om, at der ved det, der er passeret her, er gået særdeles meget i stykker for mange. Borgere har ikke kunnet komme frem og tilbage til deres arbejde, ældre og svagelige har været særdeles generet af forholdene. Den handel, der har skullet finde sted her i den indre by og rundt omkring, er ikke blevet nær det, den kunne være blevet. Folk har ikke kunnet få varer med hjem, fordi de simpelt hen ikke kunne komme frem og tilbage. Det gælder vel ikke alle – jeg håber, ministeren har tilbragt en lige så behagelig påske, som jeg har gjort, idet vi selv sørger for transporten og således ikke er afhængige af busdrift – men den kollektive trafik er dog væsentlig for dem, der skal leve livet på en ganske normal måde. Hvis den kollektive trafik skal styrkes – og det må jeg erkende der kan være grund til – skal den jo også være i gang, og dertil har vi simpelt hen i dette ting udtalt, at fysiske blokader tåler vi ikke.

Derfor må ministeren sørge for, at det ordenskorps, der er til rådighed derfor, med al fornøden magt – jeg ønsker ikke, der skal være voldelige tilfælde – med al fornøden magt og tilkendegivelse sørger for, at fysiske blokader brydes, og at de ikke genskabes. Det kan jo ikke være sådan, at busserne i enkelte distrikter ikke kører ud, fordi man dér ikke vil, i mange, mange dage.

Jeg vil derfor gerne spørge ministeren, om ministeren vil give tilkende, at aktioner som dem, der har fundet sted over for HT, ikke fremover vil blive tålt, og at der vil blive givet fornøden instruks til politiet om at være til stede i rette tid. Jeg tror, at hvis man havde grebet ind til at begynde med, så var det slet ikke udartet på den måde. Kendsgerningen er jo, at det er en ganske lille gruppe af aktionerende, der hindrer tjenestemænd og tjenestevillige ansatte ved HT i at udføre den gerning, som vi alle gerne ser de kommer til at udføre. Jeg finder ikke, at vi har levet op

til det, vi vedtog her i tinget om, at fysiske blokader ikke skal tåles.

Brusvang (CD):

Jeg har et tillægsspørgsmål til justitsministeren i anledning af det svar, der blev givet til hr. Hagen Hagensen. Det blev sagt, sådan forstod jeg ministeren, at politiet måtte afvente en anmodning fra HT, inden man kunne gribe ind. Det kan jeg i og for sig godt forstå, når det drejer sig om blokade af garager, men nu er det engang sådan, at straffeloven og dens forskellige bestemmelser har et sådant indhold, at politiet har pligt til selv at gribe ind, hvis der sker en overtrædelse af bestemmelserne. Her tænker jeg specielt på straffelovens § 184 og § 193, den første paragraf handler om sikkerheden i trafikken og den anden paragraf om den uforstyrrede gennemførelse af trafikken. Jeg spørger mig selv – eller rettere sagt jeg spørger ministeren – der må da være forskel på det tilfælde, hvor der er tale om blokade af en garage, og så de tilfælde, som vi alle har overværet, hvor der er tale om, at busser i rute bliver standset, hvor buspassagererne henvender sig til politiet og beder om politiets bistand til at få fjernet dem, der stiller sig i vejen for busserne på Rådhuspladsen og andre steder. Jeg vil spørge ministeren: hvorfor greb politiet ikke ind i de tilfælde? Så vidt jeg husker, var de eneste, der blev ført bort med magt, ikke dem, der standsede busserne, men dem, der sad inde i busserne og havde betalt for at blive transporteret.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Hr. Hagen Hagensen begyndte med at citere forhistorien vedrørende blokadecirkulæret, som jeg også husker ganske fortrinligt. Hr. Hagen Hagensen stillede det derefter sådan op, at det, der skete i begyndelsen af busstrejken, var, at blokaderne hindrede busserne i at køre ud. Jeg skal ikke gå langt ind i denne debat – man skal vel også være varsom med at tro alle de referater, der kommer i pressen – men som jeg har understreget i mit svar, har vi her en offentlig virksomhed, Hovedstadsområdet Trafikskab, og politiet er i jævnlig kontakt med Hovedstadsrådets Trafikskab, og i det øjeblik man derfra anmoder politiet om at skride ind over for strafbare overtrædelser, som fandt sted i